

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci

žalobce:

T. B.,
bytem X
zastoupen JUDr. Jiřím Všečekkou,
advokátem se sídlem Orlická 163, Hradec Králové,

proti

žalovanému:

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze,
se sídlem Pod Sídlištěm 9, Praha 8,

za účasti

osob zúčastněných na řízení:

1) Ing. L. M.,
bytem X
zastoupen JUDr. Jiřím Voršílkou,
advokátem se sídlem Opletalova 4, Praha 1,

2) město Říčany,
se sídlem Masarykovo náměstí 40, Říčany,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2015, č. j. ZKI PR-O-136/1082/2014-26,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1 Žalobce se žalobou, doručenou Krajskému soudu v Praze dne 10. 8. 2015, podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Praha – východ (dále jen „katastrální úřad“), ze dne 20. 6. 2014, sp. zn. OR-198/2014-209 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím katastrální úřad nevyhověl nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy, neboť dospěl k závěru, že se v dané věci nejedná o chybu v katastrálním operátu ve smyslu § 36 zákona č. 256/2013 Sb. o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), a rozhodl, že pozemek p. č. x v katastrálním území Říčany-Radošovice (stejně jako všechny nemovité věci dále uváděné v tomto rozsudku) bude i nadále v katastru nemovitostí evidován s výměrou 601 m², pozemek p. č. x bude i nadále v katastru nemovitostí evidován s výměrou 778 m², přičemž geometrické a polohové určení hranice mezi těmito pozemky je dáno spojnicí bodů 19-53 a 19-91 z náčrtu místního šetření č. x při obnově katastrálního operátu mapováním.
- 2 Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že na geometrický plán č. 462-83/94, vyhotovený dne 20. 1. 1995 společností G.N.(dále též jen „geometrický plán z roku 1995“), jímž bylo změněno geometrické a polohové určení hranice mezi pozemky p. č. x a p. č. x (dále též „sporná hranice“), lze nahlížet jako na opravu chyby v katastrálním operátu učiněnou z úřední povinnosti. Argumentace žalovaného je založena na tom, že by musel změnit stav zpět na hodnoty plynoucí z geometrického plánu č. 2246929-19/82, vyhotoveného dne 14. - 18. 6. 1982 (dále jen „geometrický plán z roku 1982“), který by nebyl v souladu s vyhlášeným stavem technickohospodářského mapování, a následně provést další opravu, neboť tento geometrický plán byl do evidence nemovitostí zapsán rovněž bez příslušné listiny. Výsledkem postupu žalovaného by tak byl, jde-li o předmětnou spornou hranici, opět současný stav, což není podle jeho přesvědčení v souladu se zásadou hospodárnosti a efektivity.
- 3 Žalobce dále uvádí, že geometrickým plánem z roku 1982 byla mimo jiné určena hranice mezi pozemky p. č. x a p. č. x, a to jako spojnice polohopisných bodů 1 a 11. V souladu s tímto geometrickým plánem byla sporná hranice zobrazena v operátu evidence nemovitostí a poté převzata do souboru geodetických informací katastru nemovitostí. Žalovaný ani katastrální úřad však podle přesvědčení žalobce (podpořeného i znaleckým posudkem, který si žalobce nechal vypracovat) ve svých rozhodnutích nevycházeli z geometrického plánu z roku 1982 (ten ostatně není ani součástí správního spisu), nýbrž z polního náčrtu č. 767, který byl jeho podkladem, avšak pro údaje v katastru nemovitostí není relevantní. Tím spíše na tomto polním náčrtu nemůže být založeno odepření opravy chyby v katastrálním operátu. Geometrický plán z roku 1982 a polní náčrt č. 767 se od sebe navíc podstatně liší. Díly označené v tomto geometrickém plánu písmeny „A“ a „F“ mají v geometrickém plánu a v polním náčrtu odlišnou výměru. Podle tohoto geometrického plánu, resp. výkazu výměr, pochází tyto díly z pozemku p. č. x (jehož součástí se také staly), nikoli pozemku p. č. x.

- 4 Geometrický plán z roku 1995 změnil geometrické a polohové určení sporné hranice tak, že se sice shoduje s polním náčrtem č. 767, avšak liší se od geometrického plánu z roku 1982. Údaje z geometrického plánu z roku 1995 byly do katastrální mapy převzaty v rozporu se zákonem; tento geometrický plán totiž nebyl podán spolu s žádnou listinou, která by změnu údajů v katastru nemovitostí odůvodňovala. Nepochybně se tedy jedná o chybu v katastrálním operátu zapříčiněnou zjevným omylem, kterou je třeba opravit. Zrušení geometrického plánu z roku 1995 nebude mít žádné negativní následky, neboť stav v území je fixován geometrickým plánem z roku 1982.
- 5 Žalovaný ve vyjádření k žalobě s ohledem na obsáhlost věci odkazuje na prvostupňové a na napadené rozhodnutí. Dále uvádí, že předmětem řízení bylo rozhodování o žalobcově návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu, která podle přesvědčení žalobce spočívala v chybném zobrazení hranice mezi pozemky p. č. x a p. č. x, přičemž za správný průběh hranice považoval žalobce stav, který byl zjištěn a tehdejšími vlastníky pozemku odsouhlasen v průběhu technickohospodářského mapování v roce 1970 (podle žalobce byla tehdejší hranice v terénu stabilizována plotem, což však z náčrtu č. 19 porýzeného při tomto mapování neplyne). Katastrální úřad věc prošetřil a dospěl k závěru, že v současnosti je sporná hranice dána spojnicí bodů 19-53 a 19-91, tedy shodně s tím, jak byla vyšetřena a odsouhlasena při technickohospodářském mapování v roce 1970; katastrální úřad tedy nemohl dospět k jinému závěru, než že se o chybu v katastrálním operátu nejedná. S tímto závěrem se žalovaný ztotožňuje a doplňuje, že v roce 2000 byla v katastrálním území Říčany-Radošovice zahájena obnova katastrálního operátu přepracováním na digitální katastrální mapu, jejímiž podklady byly výsledky technickohospodářského mapování z roku 1970 a geometrické plány vyhotovené v mezidobí. Platnost obnoveného operátu byla vyhlášena dne 13. 5. 2002 a sporná hranice v něm byla opět určena spojnicí bodů 19-53 a 19-91, přičemž tehdejší vlastnice pozemků p. č. x a p. č. x nepodaly proti jejímu určení námitky. Dále žalovaný poznamenává, že rozdíl mezi údaji v pozemkových knihách a v evidenci nemovitostí po platně vyhlášeném technickohospodářském mapování není podle konstantní judikatury důvodem pro opravu chyby (srov. nález Ústavního soudu ze dne 23. 10. 2013, sp. zn. II. ÚS 3130/13, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008 – 134).
- 6 K jednotlivým žalobním námitkám žalovaný uvádí, že geometrický plán z roku 1982, který byl porýzen pro zaměření rozšíření kolejíště, uhelných skladů a přílehlých komunikací, byl v rozporu s výsledky technickohospodářského mapování z roku 1970 a byl do katastru nemovitostí zanesen vadně, neboť nebyl podán s listinou, na základě které by bylo možno změnu vlastnických vztahů provést. Kopie tohoto geometrického plánu je součástí správního spisu a tento geometrický plán byl také podkladem pro evidenci nemovitostí (není pravdou, jak uvádí žalobce, že kopie geometrického plánu z roku 1982 součástí správního spisu není a že žalovaný vycházel pouze z polního náčrtu č. 767, který byl podkladem

pro jeho vyhotovení). Tímto geometrickým plánem byla stávající hranice mezi pozemky p. č. x a p. č. x zrušena a nahrazena spojnicí bodů č. x a č. x, čímž se výměra pozemku p. č. x zmenšila o 193 m² ve prospěch pozemku p. č. x (v geometrickém plánu označeno jako díl „A“). Díl „A“ tudíž v rozporu s tvrzením žalobce pochází z parcely p. č. x přičemž z listu vlastnictví č. x vyplývá, že část „A“ této parcely je v užívání socialistické organizace a vlastníkem zbylé části parcely je paní L. S. V roce 1995 pak na žádost státního podniku N. I. Říčany (tehdejšího vlastníka pozemku p. č. x) provedl katastrální úřad zápis pod položkou výkazu změn č. 65/95, čímž byl uvedený nesoulad napraven a sporná hranice se opět vrátila na spojnicí bodů 19-53 a 19-91 (konkrétně byla na základě geometrického plánu z roku 1995 oddělena část pozemku p. č. x označená jako „a“ a následně připojena k pozemku p. č. x, čímž bylo tehdejší vlastníci tohoto pozemku paní L. S. vráceno právo užívání této jeho části). Na tento úkon katastrálního úřadu lze pohlížet jako na opravu chyby v katastrálním operátu učiněnou z úřední povinnosti.

- 7 Pokud by měl být geometrický plán z roku 1995 i přes citovanou judikaturu zrušen, jak požaduje žalobce, bylo by třeba zrušit rovněž geometrický plán z roku 1982, který byl také zapsán do katastru nemovitostí bez příslušné listiny, čímž by se sporná hranice dostala opět do současného stavu. To by bylo v rozporu se zásadou hospodárnosti plynoucí z § 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
- 8 Osoba zúčastněná na řízení 1) ve vyjádření k žalobě odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 23. 10. 2013, sp. zn. II. ÚS 3130/13, z něhož vyplývá, že institut opravy chyby v katastrálním operátu lze užít toliko v případě chyb, které jsou zřejmé; jestliže proti opravě chyby vznesl jiný účastník řízení výhradu, přestává být tato chyba zjevnou a k řešení vzniklého rozporu jsou příslušné pouze soudy v občanském soudním řízení. Již z toho důvodu považuje osoba zúčastněná na řízení 1) žalobu za zcela nedůvodnou a má za to, že nemůže být úspěšná. Mimoto poukazuje na skutečnost, že od roku 2000 probíhala v daném katastrálním území obnova katastrálního operátu, jehož platnost byla vyhlášena dne 13. 5. 2002; jím stanovená sporná hrance byla tehdejšími vlastníky pozemků p. č. x a p. č. x schválena a nebyly proti ní podány žádné námitky. Žalobce pozemek p. č. x nabyt do svého vlastnictví až v roce 2009, tedy s hranicemi odpovídajícími současnému stavu, nemůže tudíž být v dobré víře, že je vlastníkem sporné části pozemku (tedy části pozemku p. č. x vymezené současnou spornou hranicí a hranicí podle geometrického plánu z roku 1982) a nemůže být ani aktivně legitimován v případném občanském soudním řízení. Ostatně, s ohledem na to, jak dlouhá doba uplynula od poslední změny sporné hranice (která nastala nejpozději v roce 2000), je již sporná část vlastníky pozemku p. č. x beztak vydržena. Osoba zúčastněná na řízení 1) navrhuje zamítnutí žaloby.
- 9 Osoba zúčastněná na řízení 2) se k žalobě nevyjádřila.
- 10 Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 17. 3. 2014 podal žalobce návrh na opravu chyby v katastrálním operátu. V něm uvedl, že v katastrální mapě je hranice mezi pozemky p. č. x a p. č. x zobrazena chybně. Původní (a podle přesvědčení žalobce správná) hranice byla geometricky a polohově

určena v roce 1970, na základě měření délek hranic pozemků v roce 1966. V roce 1995 byla na základě geometrického plánu z téhož roku v katastru nemovitostí provedena změna spočívající v tom, že byl z pozemku p. č. x oddělen díl „a“, který byl poté připojen k pozemku p. č. x. Tato změna však byla podle žalobce provedena neoprávněně, neboť nebyla podložena žádnou listinou, která by převod či přechod části pozemku č. x osvědčila. Žalobce proto požadoval, aby byla sporná hranice v katastru nemovitostí evidována tak, jak byla zaměřena v roce 1970 při technickohospodářském mapování. K návrhu na provedení opravy žalobce přiložil kopii náčrtu hranic z roku 1970, kopii protokolu při vytýčení hranice z roku 1970, náčrt z roku 1966 a geometrický plán z roku 1995 (vše žalobcem vlastnoručně popsáno a barevně vyznačeno).

- 11 Katastrální úřad provedl ve věci šetření, v rámci něhož do správního spisu založil kopie listů vlastnictví č. xxxx (vše pro katastrální území Říčany-Radošovice) a nedatovaný snímek mapy pozemkového katastru (s ohledem na škrtnuté označení železnice „*Dráha císaře Frant. Josefa*“ nahrazené označením „*Čs. státní dráhy*“ zjevně z období první republiky). Dále katastrální úřad do spisu založil kopii geometrického (polohopisného) plánu ze dne 14. 10. 1949, č. 1104/49, kterým došlo k rozdělení pozemku p. č. x a jeho část o výměře 670 m² (označená písmenem „E“) byla připojena k pozemku p. č. x (jeho celková výměra není uvedena); polní měřický náčrt č. 19, který byl podkladem pro technickohospodářské mapování v letech 1970 – 1972, podle něhož je sporná hranice určena spojnicí bodů č. 19-53 a č. 19-91; kopii geometrického plánu z roku 1982 „*pro zaměření rozšíření kolejíště, uhelných skladů a přilehlých komunikací*“, podle něž je sporná hranice určena body 7 (pozn. soudu: v napadeném rozhodnutí uvedeno jako 767/7) a 11 (v napadeném rozhodnutí uvedeno jako 767/11), výměra pozemku p. č. x činí 844 m² a výměra pozemku p. č. x činí 2077 m²; nedatovaný snímek technickohospodářské mapy po provedeném zákresu geometrického plánu z roku 1982; žádost státního podniku N. I. Říčany o zapsání geometrického plánu z roku 1995 do katastru nemovitostí a kopii geometrického plánu z roku 1995, kterým byla část pozemku p. č. x označená písmenem „a“ o výměře 193 m² připojena k pozemku p. č. x. Výsledná výměra pozemku p. č. x podle tohoto geometrického plánu činí 651 m² a výsledná výměra pozemku p. č. x činí 2270 m², hranice mezi nimi je dána spojnicí bodů 19-53 a 19-91. Důvodem pro provedení změny je podle přiloženého záznamu podrobného měření změn „*vypořádání majetkoprávních vztahů č. p. x a x*“. Součástí spisu je dále kopie katastrální mapy zobrazující stav ke dni 12. 12. 2008, podle níž je sporná hranice spojnicí bodů 19-53 a 19-91 a nedatovaná technická zpráva týkající se obnovy katastrálního operátu v katastrálním území Říčany-Radošovice v letech 2000 – 2002. Dále jsou součástí spisu smlouvy dokládající vlastnické vztahy k pozemku p. č. x: kupní smlouva ze dne 19. 7. 1978, jíž paní M. Ř. prodala národnímu podniku I. mj. pozemek p. č. x; kupní smlouva ze dne 29. 9. 2005, jíž společnost I. Říčany, a. s. prodala paní M. R. mj. pozemek p. č. x; kupní smlouva ze dne 12. 2. 2006, jíž paní M. R. prodala mj. ideální polovinu pozemku p. č. x žalobci a dohoda o vypořádání podílového spoluvlastnictví ze dne 23. 4. 2009, jíž paní M. R. převedla na žalobce mj. ideální polovinu pozemku p. č. x a žalobce se stal výlučným vlastníkem tohoto pozemku.

- 12 Dne 4. 4. 2014 katastrální úřad žalobci oznámil, že opravu chyby v katastrálním operátu neprovedl, neboť žalobce se stal vlastníkem pozemku p. č. x v roce 2009 a sporná hranice se od té doby nezměnila. V současnosti je tato hranice vedena stejně jako v roce 1970, kdy byla vyšetřena jako spojnice bodů 19-53 a 19-91 a jako taková byla tehdejšími vlastníci pozemků p. č. x a p. č. x paní L. S. a paní M. Ř. odsouhlasena. Stav evidovaný v katastru nemovitostí odpovídá listinám uloženým ve sbírce listin.
- 13 Dne 6. 5. 2014 doručil žalobce katastrálnímu úřadu podání obsahující nesouhlas s neprovedením opravy chyby. V něm uvedl, že geometrický plán z roku 1995, jímž byla z pozemku p. č. x oddělena část „a“ a připojena k pozemku p. č. x, neměl být do katastru nemovitostí vůbec zapsán, neboť nebyl podán spolu s žádným nabývacím titulem ani s podpisem vlastníka. Parcela p. č. x vznikla až po parcele p. č. x a není možné, aby se bez podkladových listin zvětšila o 400 m². V reakci na to dne 16. 5. 2014 katastrální úřad zahájil řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, přičemž obeslal i další účastníky řízení (spoluvlastníky pozemku p. č. x). Dne 22. 5. 2014 poučil katastrální úřad účastníky řízení o jejich právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Této možnosti využil žalobce a osoba zúčastněná na řízení 1), která se s podklady prostřednictvím svého zástupce seznámila a dne 16. 6. 2014 se k nim vyjádřila tak, že žalobce nabyl pozemek p. č. x ve stávajícím stavu, a nemůže se tedy domáhat jeho zvětšení, kterým by se nadto bezdůvodně obohatil na spoluvlastnících pozemku p. č. x; dále podotkla, že věc nemůže být vůbec řešena v režimu opravy chyby v katastrálním operátu, a to s ohledem na její spornost a na to, že by měla za následek změnu právních vztahů. Dne 20. 6. 2014 vydal katastrální úřad prvostupňové rozhodnutí, jímž žalobcově nesouhlasu s neprovedením opravy nevyhověl. V tomto rozhodnutí zrekapituloval historické změny týkající se pozemků p. č. x a p. č. x, které vyplynuly z listin shromážděných při šetření, a uzavřel, že žalobcem požadovanou opravu chyby v katastrálním operátu nelze provést, neboť už takto v katastrální mapě hranice zobrazena je, a to shodně s náčrtem č. 19 z roku 1970, který obě tehdejší vlastnice pozemků stvrdily podpisem. Oproti geometrickému plánu z roku 1949 se bod č. 19-91 o cca 6 metrů posunul, čímž je způsoben i rozdíl ve výměrách pozemků, avšak s ohledem na souhlas obou vlastnic s tímto posunem jej již nelze vrátit na původní hodnotu. Katastrální úřad žalobci doporučil, aby v případě, že má stále za to, že je vlastníkem sporné části pozemku, věc řešil v občanském soudním řízení.
- 14 Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce dne 15. 7. 2014 odvolal. V odvolání uvedl, že opravou chyby v katastrálním operátu může být např. chybný zákres do katastrální mapy podle listiny, na jejímž základě neměl být vůbec proveden. Právě k tomu podle žalobce došlo v důsledku žádosti státního podniku N. I. Říčany a geometrického plánu z roku 1995, v reakci na něž katastrální úřad průběh sporné hranice změnil, a žalobce proto žádá, aby výměra a tvar pozemku p. č. x byly změněny a nadále evidovány tak, jak byly zaneseny v pozemkové knize v roce 1949, a to s ohledem na vlastnické právo jeho právních předchůdců. Dále žalobce podrobně

rekapituluje změny výměr a hranice pozemků p. č. x a p. č. x a dovozuje, že parcela p. č. . se v průběhu let zvětšila na úkor pozemku p. č. x. Žalobce dále zpochybňuje správnost technickohospodářského měření z let 1970 – 1972. Konečně žalobce uzavírá, že jádrem sporu není vlastnictví pozemku, nýbrž otázka jeho evidence a zobrazení v katastrální mapě. K odvolání žalobce připojil kopii knihovní vložky č. x pro katastrální území Radošovice (někdejší název katastrálního území Říčany-Radošovice), geometrický plán z roku 1949, kopii geometrického plánu z roku 1995 a žádost o jeho zapsání ze dne 8. 2. 1995 a nedatovanou (resp. s nečitelným datem) kopii výkresu „*Přeložka silnice II/101*“. K odvolání se vyjádřila také osoba zúčastněná na řízení 1), která ve svém vyjádření zopakovala argumentaci z předchozího vyjádření a odmítla argumentaci obsaženou v odvolání s tím, že podoba sporné hranice v roce 1949 je pro dané řízení zcela nerelevantní.

- 15 Žalovaný dne 10. 11. 2014 poučil účastníky řízení o jejich právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Tohoto práva využil žalobce, který poté dne 20. 11. 2014 doručil své další vyjádření, v němž uvedl, že trvá na tom, aby chyba byla opravena; dále citoval relevantní judikaturu a ustanovení (v době řízení již neúčinného) katastrálního zákona z roku 1992. Dne 24. 11. 2014 žalovaný účastníky opětovně poučil o jejich právu seznámit se s podklady, k nimž mimo vyjádření žalobce přibyl i seznam souřadnic podrobných bodů technickohospodářského mapování vztahující se k náčrtu č. 19 (pořízenému v roce 1970); svého práva využila prostřednictvím svého zástupce osoba zúčastněná na řízení 1), která se dne 26. 11. 2014 k věci opětovně vyjádřila a zopakovala své přesvědčení, že chybu opravit nelze. Dne 10. 12. 2014 se k věci opětovně vyjádřil žalobce, v tom smyslu, že chyba má být opravena, neboť věc není nikterak sporná a jednalo by se pouze o vymazání listiny, na jejímž základě neměly nikdy být žádné změny provedeny. Dne 19. 12. 2014 vložil katastrální úřad do spisu žalovaného další listiny: výpočet souřadnic pomocných měřických bodů z roku 1971, kopie zápisníku polárního a ortogonálního měření ze září 1970, vyhlášení platnosti nového operátu evidence nemovitostí z 21. 9. 1977, výkaz změn evidence nemovitostí za rok 1987 a záznamy podrobného měření změn a elaborát technickohospodářského mapování obsahující soutisk katastrální mapy před a po obnově katastrálního operátu v roce 2002. Dne 22. 12. 2014 žalovaný opětovně poučil účastníky o jejich právu seznámit se s podklady, které byly do spisu doplněny, čehož využili jak žalobce, tak osoba zúčastněná na řízení 1). Dne 12. 1. 2015 požádal žalobce o přerušování řízení na tři měsíce za účelem vypracování znaleckého posudku a jeho žádosti žalovaný dne 15. 1. 2014 vyhověl. Dne 9. 4. 2015 vložil žalobce do spisu znalecký posudek vypracovaný Ing. L. Č., znalcem v oboru geodézie a kartografie, z něhož vyplývá závěr, že geometrický plán z roku 1995 je zcela chybný a sporná hranice by se měla vrátit do polohy k bodu č. 767/11. Dne 13. 5. 2015 byli účastníci opět poučeni o právu seznámit se s podklady, čehož využila osoba zúčastněná na řízení 1), která se dne 27. 5. 2015 vyjádřila v tom smyslu, že znalecký posudek vypracovaný na žádost žalobce nemůže být objektivní a že v něm znalec formuluje své názory, aniž by logicky a koherentně uváděl úvahy, které jej k učiněným závěrům vedly.

- 16 Dne 8. 6. 2015 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. V něm nejprve podrobně zrekapituloval průběh správního řízení, podstatný obsah rozhodnutí katastrálního úřadu i všech vyjádření žalobce a osoby zúčastněné na řízení 1) a změn v katastrálním území od roku 1949 (v tomto roce byla sporná hranice vyznačena v mapě pozemkového katastru poprvé), které se dotkly výměry pozemků p. č. x a p. č. x a sporné hranice mezi nimi. Dále vypořádal odvolací námitky. Přitom mj. upozornil, že katastr nemovitostí má toliko evidenční funkci a správní orgány na úseku zeměměřičství a katastru nejsou oprávněny rozhodovat o vlastnických vztazích. Dále uvedl, že požadavku žalobce, aby se hranice vrátila na hodnoty z roku 1949, nelze s ohledem na judikaturu vyhovět, protože pozemkové knihy byly pouze podpůrným prostředkem při vytváření evidence nemovitostí a technickohospodářském mapování. V průběhu technickohospodářského mapování v letech 1970 – 1972 sice došlo k určitému posunutí sporné hranice, avšak stalo se tak se souhlasem obou tehdejších vlastníků. Žalovaný dal za pravdu žalobci, že geometrický plán z roku 1982 neměl být do evidence nemovitostí vůbec zapsán, neboť se tak stalo bez příslušné listiny, avšak tento stav byl napraven geometrickým plánem z roku 1995, na který lze pohlížet jako na opravu chyby učiněnou z úřední povinnosti, kterou je katastrální úřad povinen provést, jakmile se o ní dozví. Dále žalovaný poukázal na to, že v roce 2000 proběhla další obnova katastrálního operátu, při níž tehdejší vlastníci pozemků p. č. x a p. č. x proti průběhu sporné hranice nepodaly žádné námitky. Konečně žalovaný poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 23. 10. 2013, sp. zn. II. ÚS 3130/13, a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008 – 134, a uzavřel, že žalobcovu návrhu na opravu chyby nelze vyhovět, protože průběh hranice je mezi účastníky řízení sporný a její posunutí by představovalo zásah do vlastnického práva. Žalobci proto doporučil věc řešit v občanském soudním řízení.
- 17 Soud nařídil k projednání žaloby na žádost žalobce jednání, z něhož se žalovaný předem řádně omluvil. Soud projednal věc v souladu s § 49 odst. 3 s. ř. s. v nepřítomnosti žalovaného, neboť ten s tím výslovně souhlasil. Při jednání setrval žalobce na svém procesním stanovisku.
- 18 Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání všech řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
- 19 Pro danou věc je nezbytné vyřešit otázku, zda žalovaný mohl vyhovět žalobcově žádosti o opravu chyby v katastrálním operátu spočívající ve vyznačení sporné hranice tak, jak byla stanovena geometrickým plánem z roku 1982 (konkrétně jde o posunutí bodu č. 19-91 po hranici s pozemkem p. č. x směrem na východ tak, aby se výměra pozemku p. č. x zvětšila na úkor pozemku p. č. x), jestliže o průběhu této hranice panuje mezi účastníky správního řízení spor.

- 20 Vzhledem k tomu, že řízení o opravě chyby v katastru nemovitostí probíhalo od 6. 5. 2014 do 8. 6. 2015, je pro posouzení věci rozhodná právní úprava obsažená v zákoně č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), a vyhlášce č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška).
- 21 Provádění oprav chyby v katastru nemovitostí je upraveno v § 36 odst. 1 katastrálního zákona, podle něhož katastrální úřad opraví na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu chybné údaje katastru, které vznikly
- a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
 - b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.
- 22 Podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to *geometrické a polohové určení*, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.
- 23 Podle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky opraví katastrální úřad chybné *geometrické a polohové určení*, které vzniklo nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, nejde-li o případy podle odstavce 2, na základě
- a) výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu polohopisu do katastrální mapy, a
 - b) písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna.
- 24 Z výše uvedeného plyne, že chybné geometrické a polohové určení parcely je možné obecně opravit jak podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, tak podle § 44 odst. 3.
- O případ dle odst. 3 citovaného ustanovení jde tehdy, jestliže je chybné geometrické a polohové určení důsledkem nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě. Jde tedy o pochybení související s vyhotovením výsledku zeměměřických činností (geometrického plánu) a dále s jeho promítnutím do souboru geodetických informací (katastrální mapy). V nyní posuzované věci nespočívá údajná chyba v katastrálním operátu v tom, že by výsledek zeměměřických činností nebyl korektně zhotoven, ani v tom, zda byl přesně promítnut do souboru geodetických informací. Původ údajné chyby v katastru nemovitostí je dle žalobce jiný, a sice je důsledkem toho, že katastrální úřad promítl do souboru geodetických informací geometrický plán z roku 1995, ačkoliv jeho záznam neměl podklad v žádné listině, natož takové, která by osvědčovala změnu vlastnických vztahů. Žalobce tvrdí, že tento geometrický plán neměl být vůbec zohledněn, takže poslední polohové a geometrické určení dotčených pozemků (konkrétně jde o jejich společnou hranici) má být dáno

geometrickým plánem z roku 1982. Tato chyba má mít původ ve zřejmém omylu při vedení nebo obnově katastru. Lze ji proto opravit pouze podle § 44 odst. 2 katastrálního operátu, tj. za podmínky, že je důsledkem zřejmého omylu. Provedení opravy chyby v katastru nemovitostí není vázáno na souhlas vlastníků dotčených pozemků. Absence konsenzu může být toliko jedním z hledisek při posuzování otázky, zda je chyba důsledkem zřejmého omylu.

- 25 Jak uvedl žalovaný, v katastrálním území, v němž leží pozemky se spornou hranicí, byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací (tedy převedením analogové mapy S-JSTK do digitální mapy DKM, nikoliv novým mapováním). Platnost obnoveného katastrálního operátu byla vyhlášena dne 13. 5. 2002. Při obnově katastrálního operátu se postupovalo tak, že za výchozí byl vzat katastrální operát vytvořený technickohospodářským mapováním (THM) provedeným v letech 1970 – 1972, do něhož byly doplněny záznamy o podrobném měření změn od roku 1972. V dané věci není sporu o tom, že samotná obnova katastrálního operátu byla provedena správně, neboť polohové a geometrické určení parcel v obnoveném katastrálním operátu přesně odpovídá zákresu dotčených pozemků v operátu geodetických informací dle stavu před provedením obnovy katastrálního operátu (viz soutisk mapy DKM a rastru katastrální mapy platné před obnovou katastrálního operátu vyhotovený dne 22. 12. 2014). Zákres sporné hranice v katastrálním operátu ve stavu před jeho obnovou má oporu ve výsledcích zeměměřické činnosti – THM ze 70. let 20. století, geometrický plán z roku 1982 a geometrický plán z roku 1995. Je tedy zřejmé, že při samotné obnově katastrálního operátu k žádné chybě ze strany katastrálního úřadu nedošlo, katastrální úřad vycházel ze všech výsledků měřických činností, které měl k dispozici k určení polohového a geometrického určení pozemků, a obsah obnoveného katastrálního operátu je s nimi v souladu. Ostatně proti obnovenému katastrálnímu operátu mohly dotčené osoby (tedy i právní předchůdce žalobce) vznést námitky dle § 16 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), které však ve vztahu k průběhu sporné hranice uplatněny nebyly. Teprve po 12 letech od vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu se začal žalobce domáhat opravy chyby. Za platnosti obnoveného katastrálního operátu nedošlo k žádným změnám, které by měly dopad na průběh sporné hranice. Opravu by tak bylo možné provést jen za podmínky, že by se katastrální úřad dopustil zřejmého omylu při vedení původního katastru nemovitostí, resp. evidence nemovitostí, jejíž operát se stal ke dni 1. 1. 1993 katastrálním operátem (§ 29 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb.).
- 26 Vyhlášením platnosti obnoveného katastrálního operátu se stal původní katastrální operát neplatným (§ 17 odst. 2 zákona č. 344/1992 Sb.). K ochraně žalobce (resp. jeho právního předchůdce) proti obsahu obnoveného katastrálního operátu sloužilo právo podat námitky, které právní předchůdce žalobce nevyužil. Soud se nedomnívá, že by poté, co se katastrální operát stal v důsledku obnovy neplatným, nemohla být provedena oprava chyby, která má původ ve zřejmém omylu při vedení katastrálního operátu před jeho obnovou. Institut opravy chyby dle § 36 katastrálního zákona lze dle soudu použít i k opravě chyby v obnoveném katastrálním operátu, jestliže vznikla zřejmým omylem při vedení katastru před

jeho obnovou a v rámci obnovy katastrálního operátu nebyla tato zřejmá chyba odstraněna. Jinými slovy řečeno, soud není toho názoru, že by provedení obnovy katastrálního operátu (ve vazbě na nevyužití institutu námitek proti obnovenému operátu) představovalo překážku pro provedení chyby v obnoveném katastrálním operátu, která má původ v obnovovaném katastrálním operátu, z něhož byla převzata. Existence specifického prostředku ochrany v podobě námitek proti obnovenému katastrálnímu operátu nevylučuje využití obecného prostředku ochrany v podobě návrhu na opravu chyby.

- 27 Dále se tedy soud zabýval tím, zda lze promítnutí geometrického plánu z roku 1995 do souboru geodetických informací, aniž spolu s tím byl proveden jakýkoliv zápis práv evidovaných v katastru nemovitostí, považovat za zřejmý omyl při vedení katastru. Výkladem tohoto pojmu se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 – 103, v němž dospěl k závěru, že může jít jak o omyl týkající se skutkových okolností (např. chyby v psaní, počítání, opomenutí zapsání údajů v podkladové listině obsažených), tak o omyl právní (např. zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené zákonem). Je však charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. V rozsudku ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012 – 31, se Nejvyšší správní soud k povaze omylu vyjádřil tak, že *„omyl musí být zřejmý, tj. jednoznačně seznatelný“*. Pokud subjekt namítá existenci chyby, která je nejasná nebo sporná, může se ochrany svých práv domoci u civilních soudů, například cestou žaloby na určení existence jím tvrzeného práva (viz rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012 – 65). V nedávném rozsudku ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 As 307/2016 – 38, Nejvyšší správní soud shrnul, že o omyl zřejmý se jedná pouze v případě, že je chyba v katastru naprosto evidentní. Chyby v katastru, k jejichž zjištění se katastrální úřad neobejde bez podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem.
- 28 Žalobce má v dané věci zato, že v důsledku neoprávněného promítnutí geometrického plánu z roku 1995 do souboru geodetických informací je evidována hranice mezi parcelami č. x a x nesprávně. Osoba zúčastněná na řízení 1), která je podílovým spoluvlastníkem sousedící parcely č. x, je názoru opačného. Je tedy zřejmé, že mezi vlastníky dotčených pozemků existuje spor o vedení hranice. Spor o průběh vlastnické hranice v terénu může vyřešit pouze soud v občanském soudním řízení, nikoliv katastrální úřad. Ten je povolán k tomu, aby vyšetřil, zda zobrazení hranice parcel v souboru geodetických informací není v důsledku zřejmého omylu nesprávné.
- 29 Ze správního spisu plyne, že v daném katastrálním území bylo v rámci komplexního zakládání evidence nemovitostí provedeno technickohospodářské mapování v rozmezí let 1970 – 1972. V jeho rámci byl průběh sporné hranice vyšetřován přímo v terénu a byl odsouhlasen tehdejšími vlastníky obou parcel. Na podkladě tohoto mapování byla vyhotovena mapa evidence nemovitostí, jejíž platnost byla vyhlášena Geodetickou a kartografickou správou pro Středočeský kraj a pro hl. m. Prahu ke dni 1. 10. 1977. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že vzhledem k odsouhlasení zákresu hranice

v polním náčrtu vlastníky obou pozemků, jde o závazný údaj o polohovém a geometrickém umístění hranice obou parcel. Promítnutí této hranice, která se mírně odchyluje od hranice vytýčené v geometrickém plánu z roku 1949, na jehož základě vznikla parcela č. x a *de facto* i parcela č. x (přisloučením části pozemku), do operátu evidence nemovitostí nelze považovat za omyl při vedení katastru nemovitostí (resp. tehdy evidence nemovitostí). Ke dni vydání napadeného rozhodnutí byla sporná hranice evidována shodně jako v mapě evidence nemovitostí po provedení THM v 70. letech 20. století. V původním znění návrhu na opravu chyby ze dne 17. 3. 2014 se žalobce domáhal právě toho, aby sporná hranice byla evidována shodně jako v náčrtu č. 19 pořízeného při měření v roce 1970. Původně se tedy domáhal provedení opravy tak, aby byla sporná hranice vyznačena shodně, jak byla v souboru geodetických informací evidována. Návrhu v tomto znění bylo katastrálním úřadem *de facto* vyhověno.

- 30 Ke změně v polohovém určení sporné hranice došlo v důsledku promítnutí geometrického plánu z roku 1982 do mapy evidence nemovitostí. Tehdy byl vlastníkem pozemku p. č. x národní podnik Ix (na základě kupní smlouvy ze dne 18. 5. 1978) a vlastníkem pozemku p. č. x paní L. S. Geometrický plán z roku 1982 byl zapsán do evidence nemovitostí pod položkou x výkazu změn. Z výkazu změn plyne, že výměra pozemku p. č. x na listu vlastnictví x se snížila z 2270 m² na 2077 m². Na LV x měla být v části „D“ zapsána část tohoto pozemku, která je v užívání socialistické organizace, jde o díl „A“ o výměře 193 m². Ve výkazu je dále poznačeno, že jde o část parcely č. x, evidovanou nyní pro parcelu č. x. V listu vlastnictví č. x vedeného pro L. S. je veden pozemek p. č. x, jenž byl dle záznamu dotčen položkou výkazu změn x (a poté i x), přičemž do části D listu vlastnictví určeného pro zápis poznámek bylo pod touto položkou poznačeno, že část pozemku je v užívání soc. organizace (zbytek x – 193 m²). Tato poznámka byla vymazána (škrtnuta) pod položkou výkazu změn x. Z toho je tedy zřejmé, že ke změně hranice mezi pozemky p. č. x a x nedošlo z důvodu majetkoprávního vypořádání, jak tvrdí žalobce, ani tyto pozemky neměly v dané době shodného vlastníka, což uvedl rovněž žalobce. Soud se ztotožnil s názorem žalovaného, že hranice mezi pozemky nově stanovená geometrickým plánem z roku 1982 nebyla hranicí vlastnickou, nýbrž toliko hranicí užívací, neboť tímto geometrickým plánem oddělená část pozemku p. č. x o výměře 193 m², která byla přisloučena k pozemku p. č. x, nebyla převedena do vlastnictví vlastníka pozemku p. č. x (Interier národní podnik), nýbrž zůstala ve vlastnictví vlastníka pozemku p. č. x, pouze byla dána do užívání socialistické organizaci. Není tedy pravdivé tvrzení žalobce, že vzhledem k tomu, že vlastníkem obou pozemků byla stejná osoba, nebylo třeba ke změně hranice žádné listiny, na jejímž podkladě by mohl být geometrický plán promítnut do mapy evidence nemovitostí.
- 31 K odstavcům 6 - 9 žaloby soud uvádí, že katastrální úřad opatřil jako podklad pro své rozhodnutí kopii geometrického plánu č. 2246929-19/82, včetně výkazu výměr podle evidence nemovitostí (z výkazu změn č. 1/87), a mapu evidence nemovitostí po promítnutí tohoto geometrického plánu (viz svazek dokumentů pod č. j. OR-198/2014-209-5). Na žádost žalovaného pak katastrální úřad v řízení o odvolání doplnil spis o záznam podrobného měření změn – polní náčrt ke geometrickému

plánu č. 2246929-19/82 a položku výkazu změn č. 1/1987. Žalovaný tak měl k dispozici veškeré dostupné podklady týkající se promítnutí geometrického plánu z roku 1982 do mapy evidence nemovitostí, tyto podklady jsou součástí správního spisu. Ačkoliv v polním náčrtu a geometrickém plánu se vyskytují odlišnosti týkající se značení jednotlivých přísloučených částí pozemků, polohové a geometrické určení sporné hranice je totožné, a to včetně vyznačení zrušení předchozí hranice mezi pozemky p. č. x a x (díl „a“ v polním náčrtu, který zachycuje část stávající parcely č. x přísloučené k parcele č. x, nemá v geometrickém plánu ekvivalent, neboť v něm jsou příslučované díly „A“ a „F“ vyznačeny i na podkladě mapy pozemkového katastru, nevychází z tehdy platně evidované hranice dle THM provedeného v letech 1970 - 1972). Z geometrického plánu, polního náčrtu a katastrální mapy, do něhož byl tento geometrický plán promítnut, je zřejmé, že do pozemku p. č. x byla přísloučena část pozemku p. č. x. To je ostatně potvrzeno i zápisy v listu vlastnictví č. x a položce výkazu změn č. 1/1987. Uvedená skutečnost není zpochybněna výkazem výměr podle evidence nemovitostí přiloženým ke geometrickému plánu, neboť v něm je u parcely č. x uvedeno u nového stavu toliko porovnání se stavem evidence právních vztahů v pozemkovém katastru, nikoliv v evidenci nemovitostí. Právě z parcely č. x evidované v pozemkovém katastru vznikla parcela č. x, a to rozdělením parcely č. x na 5 dílů geometrickým plánem z roku 1949. Toto dělení není ve výkazu výměr zohledněno a v tomto ohledu je výkaz nesprávný. To je ostatně dostatečně doloženo tím, že dle výkazu dochází ke snížení výměry parcely č. x o 200 m², aniž by bylo ve výkazu promítnuto, k jakému pozemku byla tato část (úbytek výměry) přiřčena. Výkaz výměr tak evidentně není správně sestaven.

- 32 Geometrický plán z roku 1995 byl s ohledem na jeho označení zhotoven za účelem vypořádání majetkoprávních vztahů (x a x). Jeho účelem bylo vyčlenit z parcely č. x část pozemku o výměře 193 m² (díl „a“ dle geometrického plánu) a sloučit tuto část s parcelou č. x. Výměra pozemku p. č. x tak je opět 2270 m². Na základě tohoto geometrického plánu byla na listu vlastnictví x pod položkou výkazu změn 65/95 vymazána poznámka o tom, že část pozemku je v užívání socialistické organizace.
- 33 Vzhledem k tomu, že změna polohového určení sporné hranice opírající se o geometrický plán z roku 1995 navazuje na předchozí změnu provedenou v roce 1987 na základě geometrického plánu z roku 1982, je zřejmé, že jejím účelem nebylo změnit vlastnické vztahy, nýbrž toliko posunout hranici pozemků opět do polohy hranice vlastnické. Podkladem pro tuto změnu nemohla být žádná listina o změně právních vztahů, neboť změna v polohovém určení hranice není odrazem změny právních vztahů evidovaných v katastru nemovitostí, ty zůstaly beze změny. Ostatně o promítnutí geometrického plánu z roku 1995 do souboru geodetických informací požádal sám státní podnik N. I. Říčany, jenž byl vlastníkem pozemku p. č. x a jemuž svědčilo užívací právo k části pozemku p. č. x, přípisem ze dne 8. 2. 1995, lze tedy usuzovat, že se jednalo o změnu polohového určení hranice pozemků v katastru nemovitostí založenou na konsenzu vlastníků obou sousedících pozemků.
- 34 Soud tedy uzavírá, že vzhledem k celkovému kontextu je zřejmé, že i kdyby mohla být změna polohového určení sporné hranice dle geometrického plánu z roku 1995

provedena pouze na základě vkladové listiny, nebo alespoň na základě souhlasného prohlášení vlastníků obou parcel, je zřejmé, že promítnutí geometrického plánu do souboru geodetických informací i souboru popisných informací (vymazání poznámky z části D listu vlastnictví o užívání části pozemku socialistickou organizací) nebylo omylem katastrálního úřadu (tedy nevědomým selháním jeho pracovníka). Jednalo se o záměrný úkon za účelem obnovení hranice pozemků v poloze vlastnické hranice. Od odsouhlasení průběhu vlastnické hranice při provádění THM v 70. letech 20. století nedošlo k žádné skutečnosti (alespoň není založena ve sbírce listin katastru nemovitostí), jejímž důsledkem by měla být změna vlastnické hranice. Jestliže tedy prostřednictvím promítnutí geometrického plánu z roku 1995 byla hranice pozemků evidovaná v katastru nemovitostí navracena do polohy hranice vlastnické, nejedná se o zřejmý omyl při vedení katastru nemovitostí, naopak tím byla hranice mezi pozemky zobrazená v souboru geodetických informací uvedena do souladu s právními vztahy evidovanými v katastru nemovitostí. Podmínky pro provedení opravy chyby dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona ve spojení s § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky nebyly splněny.

- 35 Z výše uvedeného je zřejmé, že se nejedná o chybu vzniklou zřejmým omylem při vedení katastru nemovitostí, nýbrž že jde o spor o průběh hranice mezi parcelami. Vzhledem k tomu, že je průběh hranice mezi vlastníky pozemků sporný, je o něm s konečnou platností oprávněn rozhodnout jen civilní soud (viz rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2017, č. j. 2 As 317/2016 – 39, body 27 a 31). Není na katastrálním úřadu, aby rozhodoval o polohovém určení hranice pozemků, jeho úkolem je toliko posoudit a rozhodnout, zda zobrazení této hranice v souboru geodetických informací není chybou způsobenou zřejmým omylem při vedení katastru nemovitostí. Tak tomu v nyní posuzovaném případě není.
- 36 Jelikož soud neshledal žalobní body důvodné, ani nevyšla najevo žádná vada řízení, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, žalobu na základě § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- 37 Soud neprovedl důkaz listinami předloženými společně s žalobou, neboť tyto listiny jsou bez výjimky součástí správního spisu, který měl soud k dispozici a z jehož obsahu vycházel.
- 38 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim v tomto soudním řízení soud neuložil žádné povinnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. prosince 2017

Olga Stránská, v. r.

předsedkyně senátu

Za správnost:

B. K.